

"مقاله پژوهشی"**ارزیابی مقاومت تعدادی از ژنوتیپ‌های گندم نان نسبت به بیماری‌های لکه برگی سپتوریایی و بادزدگی فوزاریومی سنبله****مصطفی خیرگو^۱, ناصر پنجه‌که^۲ و فاختک طلیعی^۳**

۱- داشجوی دکتری بیماری‌شناسی گیاهی، دانشگاه زابل، (تویسندۀ مسوول: mkheirgo@gmail.com)

۲- دانشیار، دانشگاه زابل

۳- استادیار، دانشگاه گیبد

تاریخ دریافت: ۱۳۹۹/۰۵/۰۹ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۹/۰۶/۳۰

صفحه: ۱۵۹ تا ۱۵۱

چکیده

از ارقام مقاوم به عنوان روشی موثر در مدیریت بیماری‌های لکه برگی سپتوریایی و بادزدگی فوزاریومی سنبله گندم استفاده می‌شود. این پژوهش به منظور شناسایی منابع جدید مقاومت به این بیماری‌ها در بین تعداد زیادی از ارقام ایرانی و ژنوتیپ‌های جدید گندم انجام گرفت. ژنوتیپ‌ها در قالب طرح آگمنت در استان گلستان و در سال زراعی ۱۳۹۶-۹۷ کشت شدند. آلودگی مصنوعی ژنوتیپ‌ها با پخش کردن برگ‌های آلوده و تلقیح سوسپانسیون اسپور انعام شد و از واکنش ژنوتیپ‌ها نسبت به عوامل بیماری‌زا یادداشت‌برداری صورت گرفت. تجزیه کالاستر ژنوتیپ‌ها را در ۷ گروه گروه‌های ۳ و ۴ به ترتیب مقاوم و حساس بودند. ژنوتیپ‌های شماره ۳ (هیرمند)، ۶، ۱۰، ۱۲، ۱۳ (گلستان)، ۳۸ (آفتاب)، ۴۰ (قاپوس)، ۴۴ (پیشتاز)، ۵۱، ۵۲ (شوش)، ۵۹ (پاستور)، ۶۴، ۶۸، ۷۳ (سپاهان)، ۸۷ (لاین) و رقم شاهد احسان در گروه ۳ (مقاوم) قرار گرفتند. این گروه کمترین سطح زیر منحنی پیشرفت بیماری را داشت و به هر دو بیماری مقاومت بالایی نشان داد. از ژنوتیپ‌های مقاوم شناسایی شده در این پژوهش می‌توان در برنامه‌های اصلاحی به منظور هرمی کردن ژن‌های مقاومت به بیماری لکه برگی سپتوریایی و بیماری بادزدگی فوزاریومی سنبله و یا تلاقی‌های برگشته استفاده کرد.

واژه‌های کلیدی: بادزدگی فوزاریومی سنبله، تنوع ژنتیکی، گندم، لکه برگی سپتوریایی، مقاومت

به تمام جدایه‌ها داشتند. هفت ژنوتیپ در برابر یک یا چند جدایه نیمه‌ مقاوم بودند و سایر ژنوتیپ‌ها در برابر جدایه‌های مورد بررسی حساسیت نشان دادند. شناسایی مداوم منابع جدید مقاومت به سپتوریوز برگی و استفاده از آنها در برنامه‌های بهنژادی به دلیل تعییرات ژنتیکی زیاد در جمعیت بیمارگر ضروری است (۱۱).

بررسی مقاومت ۲۱۹ رقم و لاين پیشرفتنه با استفاده از ۴ جدایه عامل بیماری سپتوریایی برگی جمع‌آوری شده از مناطق مختلف استان خوزستان نشان داد که هشت رقم Arina، M3.Riband، آریا، شتر دندان، کرخه، سایسون و چمران نسبت به هر چهار جدایه مقاوم می‌باشدند (۳۳). همچنین بررسی مقاومت ۲۳۰ رقم تجاری و لاين امید بخش گندم نسبت به قارچ عامل بیماری لکه برگی سپتوریایی در مرحله گیاهچه‌ای با استفاده از سه پاتوتیپ (۱۱) و ۸۷۰۵۱ و ۸۷۰۰۱ (۸۸۰۵۵) نشان داد که به ترتیب ۴۹ و ۳۴ درصد از ارقام و لاين‌های مورد آزمایش نسبت به قارچ عامل بیماری مقاوم بودند و در مرحله گیاه کامل (در گرگان) ۳۹ درصد ژنوتیپ‌ها مقاومت نشان دادند (۱۵).

بیماری بادزدگی فوزاریومی سنبله گندم ناشی از قارچ *Fusarium graminearum* یکی از بیماری‌های مهم گندم در مناطق مرطوب و نیمه‌مرطوب جهان است. این بیماری هر ساله خسارت فراوانی به محصول گندم در سرتاسر جهان وارد می‌سازد (۴). مناطق ساحلی خزر به خاطر رطوبت بالا و آب و هوای نیمه‌استوایی برای توسعه بیماری بادزدگی فوزاریومی گندم مناسب است. بدلیل اپیدمی شدید این بیماری در سال‌های ۱۳۶۸-۱۳۷۳ بر روی رقم حساس فلات علاوه بر

مقدمه

بیماری سپتوریایی برگی از مهم‌ترین بیماری‌های گندم در سراسر جهان است. این بیماری سالیانه خسارات فراوانی را به محصول گندم وارد می‌سازد (۱۹). عامل این بیماری *Zymoseptoria tritici* (Desm.) Quaedvlieg & Crous می‌باشد (۳۶) که یک پاتوژن همی‌بیوتروف است و در تمام طول فصل رویشی به صورت جنسی و غیرجنسی تولید مثل می‌کند (۲۴). این بیماری با کاهش سطح فتوستتر و جذب کربوهیدرات‌ها در مرحله پرشدن دانه باعث کاهش کیفیت دانه‌ها می‌شود (۳۱). کنترل این بیماری از طریق استفاده از قارچ‌کش، به کاربردن ارقام مقاوم و همچنین استفاده از روش‌های زراعی (تناوب زراعی و از بین بردن بقایای گیاهان آلوده) است (۲). با توجه به عدم کارایی روش‌های زراعی در کنترل موثر بیماری، مقاومت جدایه‌های قارچ به سوم سیستمیک، هزینه‌ها و آلودگی ناشی از مصرف سوم شیمیایی، استفاده از ارقام مقاوم اقتصادی‌ترین، بهترین و از نظر زیست محیطی، سالم‌ترین روش مقابله با این بیماری است (۱۳). مطالعات متعددی روی مقاومت ارقام و لاين‌های گندم نسبت به بیماری سپتوریایی برگی در ایران غالباً با استفاده از مخلوط جدایه‌های قارچ عامل بیماری و یا در شرایط آلودگی طبیعی انجام گرفته است و نتایج نشان داده است که تفاوت معنی‌داری از نظر الگوی پرآزاداری در بین جدایه‌ها وجود دارد (۴۱). کیا و همکاران (۲۵) واکنش ۳۳ ژنوتیپ گندم نان در برابر پنج جدایه در مرحله‌ی گیاهچه‌ای بررسی کردند. ۱۱ ژنوتیپ در برابر یک یا چند جدایه مقاومت نشان دادند. سه ژنوتیپ نوگال، آرتا و N-92-9 مقاومت بالایی

دهانه‌ی پیکنیدها خارج می‌شدند با استفاده از یک سوزن ستون نازک برداشته شده و به محیط کشت سیبازمینی، دکستروز، آگار^۱ حاوی آنتی‌بیوتیک استریتومایسین (۵۰ میلی‌گرم در لیتر) منتقل و داخل انکوباتور با دمای ۲۰ درجه سلسیوس به مدت ۳-۵ روز نگهداری شدند. پرگنه‌های رشد کرده به صورت مختلط روی محیط PDA کشت داده و سپس برای خالص‌سازی، تک پرگنه‌ها به محیط PDA جدید منتقل و در همان شرایط نگهداری شدند. در مجموع ۳ جدایه قارچ بیمارگر بر اساس وجود پیکنیدیوم های نیمه کرووی با دهانه مرکزی و به رنگ قهوه ای تیره در بافت نکروتیک برگ، تشکیل کننده‌یوم های شفاف و باریک سیلندری در پیکنیدیوم و رشد مخمر مانند در محیط کشت آگار مورد شناسایی قرار گرفتند (۳۶). از مخلوط سه جدایه برای مایه‌زنی ژنوتیپ‌ها استفاده شد.

برای تهیه‌ی زادمایه‌ی قارچ جهت مایه‌زنی ژنوتیپ‌ها، از محیط کشت مایع عصاره‌ی مخمر، عصاره‌ی مالت، ساکارز استفاده شد. قطعاتی از کلته رشد کرده قارچ از سطح محیط کشت PDA برداشته و به داخل ارلن‌های حاوی محیط کشت منتقل شده و داخل شیکر انکوباتور با سرعت ۱۲۰ دور در دقیقه و دمای حدود ۲۰ درجه سانتی‌گراد قرار گرفتند. پس از مدت هفت روز، سوسپانسیون اسپور داخل ارلن‌ها با استفاده از پارچه مملع دو لایه صاف شد و سپس با استفاده از لام گلbul شمار شمارش گردید و غلظت آن‌ها به مقدار ۱۰^۷ اسپور در هر میلی‌لیتر تنظیم گردید. برای کاهش کشش سطحی و افزایش سطح تماس اسپور قارچ با سطح برگ، مقدار ۱/۰ درصد تویین ۲۰ به سوسپانسیون اسپور اضافه شد.

ارزیابی مزرعه‌ای بیماری لکه برگی سپتوریابی
آلودگی مصنوعی ژنوتیپ‌ها با پخش کردن برگ‌های آلوده و تلقیح سوسپانسیون اسپور در ۳ نوبت انجام شد. برای ایجاد رطوبت نسبی اشباع مورد نیاز برای استقرار و گسترش عامل بیماری در مزرعه از سیستم آبیاری افسانه (میست) استفاده شد. یادداشت برداری از بیماری پنچ نوبت و به فاصله هفت روز بر اساس پوشش پیکنیدیومی به روش ساری و پرسکات (۳۸) تغییر یافته توسط ایال و همکاران (۱۴) و در مقیاس ۹۹-۰۰ انجام شد. رقم اول (سمت چپ) بیان کننده ارتفاع نسبی بیماری و رقم دوم (سمت راست) بیان کننده میزان شدت بیماری (سطح نکروز برگ حاوی پیکنید) است. مقادیر سطح زیر منحنی پیشرفت بیماری^۲ (AUDPC) (۴۴) و سطح زیر منحنی استاندارد شده پیشرفت بیماری (sAUDPC) و مقدار نسبی سطح زیر منحنی پیشرفت بیماری (rAUDPC) به صورت زیر محاسبه شدند: (۷)

$$AUDPC = \sum_{i=1}^n \frac{1}{2} \{(y_{i+1} + y_i)(x_{i+1} - x_i)\}$$

$$rAUDPC = \left[\frac{AUDPC (genotype)}{AUDPC susceptible genotype} \right]$$

$$sAUDPC = \frac{AUDPC (genotype)}{T}$$

1- Potato Dextrose Agar (PDA)

3- Area Under Disease Progress Curve(AUDPC)

کاهش کیفیت در بعضی از مزارع تا ۷۰ درصد خسارت رخ داد (۴۸). گندم زمانی که در مرحله گل‌دهی تا خمیری نرم قرار دارد و همزمان شرایط آب و هوایی به صورت بارندگی‌های مکرر، رطوبت بالا یا شبنم زیاد باشد به قارچ فوزاریوم حساس است. بیش از ۱۸ گونه از قارچ فوزاریوم به عنوان عامل بیماری گزارش شده‌اند اما عامل اصلی بیماری در سیباری از کشورهای جهان گونه *F. graminearum* است (۳۵). این بیماری به دلیل عقیم شدن گلچه‌ها و کاهش وزن دانه‌ها باعث کاهش معنی‌داری در عملکرد می‌شود. همچنین کیفیت محصول به دلیل تولید توکسین کاهش می‌یابد. میکوتوكسین‌های ناشی از این قارچ، سلامت انسان و دام را به مخاطره می‌اندازند (۴۵). در طی سال‌های اخیر به دلیل تغییر در مدیریت مزرعه همچون روش‌های کم‌خاکورزی و قرار دادن ذرت در تناوب، وقوف بیماری افزایش یافته است (۳۹). به علاوه افزایش دما و رطوبت در مرحله گل‌دهی شرایط را برای وقوع بیماری مناسب می‌کند (۲۲). طی سه دهه اخیر همه‌گیری‌های گسترده‌ای از این بیماری در مناطق مختلف جهان از جمله در ایالات متحده امریکا، کانادا و چین (۹) اتفاق افتاده است.

جمعیت‌های بهشت متنوع این پاتوژن‌ها می‌توانند به آسانی با فشارهای انتخاب ناشی از تغییر شرایط مانند استفاده از ارقام جدید (مقاوم) گندم سازگار شده و از این طریق منجر به اثر شدن ژن‌های مقاومت و شکسته شدن مقاومت ارقام شوند (۱). بنابراین لازم است تا همواره ژنوتیپ‌های جدید از نظر مقاومت به این بیماری‌ها بررسی شوند و ژنوتیپ‌های مقاوم شناسایی و در برنامه‌های بهترزایی مورد استفاده قرار گیرند.

مواد و روش‌ها

مواد گیاهی

تعداد ۱۳۲ ژنوتیپ شامل ۶۲ رقم ایرانی و خارجی و ۷۰ لاین پیشرفته انتخاب شده از خزانه‌های اصلاحی مختلف در قالب طرح آگمنت در استان گلستان و در سال زراعی ۱۳۹۶-۱۳۹۷ ارزیابی شدند. نام و شجره ژنوتیپ‌ها در پژوهش یاراحمدی و همکاران (۴۷) آمده است. ژنوتیپ‌ها در ۶ بلوک ناقص به همراه ارقام شاهد حساس کریم و شاهد مقاوم احسان کشت شدند. هر ژنوتیپ در خطی به طول ۱ متر کشت شد و فاصله بین خطوط ۵/۰ متر بود. برای شیوع بیشتر بیماری رقم حساس بولانی به عنوان منع پخش اسپور در حاشیه مزرعه کشت شد. کاشت به صورت دستی انجام گرفت.

جداسازی قارچ بیمارگر سپتوریا و تیمه‌ی زاد مایه
برگ‌های گندم دارای نشانه‌های لکه برگی سپتوریابی از مزارع گندم آلوده استان گلستان جمع‌آوری و به آزمایشگاه منتقل شدند. سپس جداسازی و خالص‌سازی قارچ بیمارگر با استفاده از روش مستقیم ایال و همکاران (۱۴) انجام شد. تکه‌های برگ آلوده دارای پیکنید، پس از ضدغوفونی سطحی با هیپوکلریت سدیم یک درصد و سه بار شستشو با آب مقطر سترون، روی لام شیشه‌ای چسبانده شده و درون تشک پتری حاوی کاغذ صافی استریل مروطوب منتقل و داخل انکوباتور با دمای ۲۴ درجه سلسیوس به مدت ۲۴-۱۲ ساعت نگهداری شدند. سپس ترشحات حاوی پیکنیدیوسپورها که از

2- Yeast Extract, Malt Extract, Sucrose (YMS)

$D^{\text{sev}} = (N^1 \times 1 + N^2 \times 2 + \dots + N^{10} \times 5) / N^{\text{Tinf}} \times 100$

N^1 : شدت بیماری در یک ژنوتیپ
 N^1 : تعداد سنبله با شدت بیماری ۱
 N^{Tinf} : تعداد کل سنبله‌های آلووده
 صفر = سنبلچه فاقد آلوودگی (مصنون)

۱ = ۲۰ درصد سنبلچه‌های هر سنبله آلووده‌اند (مقاآم)
 ۲ = ۴۰-۲۱ درصد سنبلچه‌های هر سنبله آلووده‌اند (نیمه مقاآم)
 ۳ = ۶۰-۴۱ درصد سنبلچه‌های هر سنبله آلووده‌اند (حساس)
 ۴ = ۸۰-۶۱ درصد سنبلچه‌های هر سنبله آلووده‌اند (حساس)
 ۵ = همه سنبلچه‌های هر سنبله آلووده‌اند (خیلی حساس) (۴۲)

شاخص بیماری
 برای تعیین شاخص بیماری، ۱۰ سنبله اصلی در هر ژنوتیپ به صورت تصادفی انتخاب و پس از تعیین شدت آلوودگی هر سنبله با استفاده از مقیاس ۰-۵ و با استفاده از رابطه زیر، شاخص بیماری ژنوتیپ‌ها تعیین شد (۴۰).
 $Dinex = (N^1 \times 1 + N^2 \times 2 + \dots + N^{10} \times 5) / NT \text{ spikes} \times 5 \times 100$

$Dinex$: شاخص بیماری ژنوتیپ
 N^1 : تعداد سنبله آلووده با درجه یک
 NT spikes : تعداد کل سنبله‌ها

تجزیه و تحلیل داده‌ها
 گروه‌بندی ژنوتیپ‌ها به روش UPGMA انجام شد. برش دندروگرام براساس مقادیر واریانس درون گروه‌ها انجام شد. مقایسه میانگین گروه‌ها با آزمون دانکن انجام شد. تجزیه‌ها با استفاده از نرم‌افزار XLSTAT انجام گرفت.

نتایج و بحث

بررسی مقادیر مساحت زیر منحنی پیشرفت شدت بیماری (AUDPC) و شاخص بیماری برای بیماری بازدگی فوزاریومی سنبله در این پژوهش نشان داد که بیشترین میزان شدت بیماری در ژنوتیپ شماره ۱۱۷ (ناتاشا) و بیشترین سرعت پیشرفت بیماری در ژنوتیپ شماره ۱۹ (زاگرس) مشاهده شد (جدول ۱) و ژنوتیپ شماره ۹۲ کمترین سطح زیر منحنی پیشرفت بیماری و شاخص بیماری را نشان داد. عدم ابتلای این ژنوتیپ به قارچ فوزاریوم احتمالاً به دلیل مکانیزم فرار از بیماری است زیرا این ژنوتیپ دیرتر از همه ژنوتیپ‌ها به سنبله رفت (۱۳۸ روز). دامنه تغییرات صفت روز تا سنبله‌دهی ۲۳ روز بود. تاخیر در سنبله‌دهی باعث می‌شود زمانی که ژنوتیپ به سنبله می‌رود شرایط محیطی برای توسعه بیماری مهیا نباشد و ژنوتیپ به این بیماری مبتلا نشود. همبستگی منفی معنی‌دار و بزرگ (-۰/۵) بین سطح زیر منحنی پیشرفت بیماری بازدگی فوزاریومی سنبله و روز تا سنبله‌دهی مشاهده شد که نتایج پیشین را تایید می‌کند (جدول ۲). همچنین همبستگی منفی و معنی‌داری بین روز تا سنبله‌دهی و ارتفاع بوته با مقاومت به بیماری بازدگی فوزاریومی سنبله گزارش گردید که نتایج پژوهش حاضر را تایید می‌کند (۳۲). بنابراین ژنوتیپ‌هایی که دیرتر به سنبله می‌روند احتمالاً به دلیل نامساعد شدن شرایط محیطی برای توسعه بیماری بازدگی فوزاریومی سنبله کمتر به این بیماری مبتلا شدند. ژنوتیپ شماره ۱۱۳ (ارگ) بیشترین سطح زیر منحنی پیشرفت بیماری لکه برگی سپتoria بیایی را داشت.

y: شدت بیماری در زمان $X_{i+1}-X_i$ فاصله زمانی (روز) بین دو یادداشت‌برداری بیماری، n تعداد زمان‌های یادداشت‌برداری می‌باشد.

جداسازی و خالص‌سازی جدایه‌های عامل بیماری بازدگی فوزاریومی سنبله

در مرحله خمیری دانه‌ها که آلوودگی سنبله‌ها به فوزاریوم کاملاً نمایان است، از مناطق مختلف گندم‌کاری استان گلستان که سابقه آلوودگی به فوزاریوم دارند، بازدید و سنبله‌های آلووده جمع‌آوری شده و به آزمایشگاه منتقل شد. جداسازی و خالص‌سازی قارچ عامل بیماری بر روی محیط کشت و PDA محیط کشت اختصاصی قارچ (*Fusarium CLA*)^۱ انجام شد. خالص‌سازی جدایه‌ها و شناسایی و تشخیص آن با استفاده از خصوصیات مرفو‌ولوژیکی قارچ از جمله شکل ماکروکنیدی، وجود و عدم وجود میکروکنیدی و شکل آن، وجود یا عدم وجود کلامیدوسپور، نوع فیالید با استفاده از کلید نلسون و همکاران (۳۴) و لزلی و سامرل (۲۶) انجام شد.

تهیه زادمایه قارچ Fusarium جهت اسپورپاشی

برای تهیه زادمایه قارچ از روش وگنر (۴۶) استفاده شد. در این روش، قطعات ۵ میلی‌متر مربعی از محیط کشت PDA همراه با میسلیوم از هر جدایه قارچ به ارلن مایر، ۵۰۰ میلی‌لیتری حاوی محیط کشت مایع سترون شده مشکل از ۷ گرم کاه و کلش گندم و جو آسیاب شده و ۱۲۵ میلی‌لیتر آب مقطر اضافه شدند. ارلن‌ها به مدت ۵-۷ روز در شیکر انکوباتور در دمای ۲۵ درجه سانتی‌گراد و دور چرخش ۱۲۵ دور در دققه نگهداری شده و سپس بوسیله پارچه ململ سترون، صاف شده و به کمک لام شمارش اسپور (هموسایتومتر)^۲ تعداد ماکروکنیدی‌ها در هر میلی‌لیتر شمارش شد. سپس با رفیق کردن، غلظت سوسپانسیون کنیدی به 3×10^5 اسپور در هر میلی‌لیتر، برای مایه‌زنی ژنوتیپ‌ها انجام شد.

ازریابی مزرعه‌ای بیماری بازدگی فوزاریومی سنبله
 مایه‌زنی مصنوعی از مخلوط چهار جدایه قارچ عامل بیماری بازدگی فوزاریومی سنبله جمع‌آوری شده از مناطق مختلف استان گلستان استفاده شد. به محض آن که هر توده گندمی به ۵۰ درصد گل‌دهی خود رسید، اقدام به اسپورپاشی سنبله‌های آن با استفاده از محلول اسپورهای قارچ عامل بیماری شده، به طوری که سنبله‌های مایه‌زنی شده کاملاً خیس شدند. مایه‌زنی دو بار به فاصله ۳ روز تکرار شد. برای کمک به توسعه بیماری آبیاری افسانه (میست) در خزانه آزمایشی برقرار شد. یادداشت‌برداری از شدت آلوودگی در مزرعه با انتخاب ۱۰ سنبله از هر کرت به صورت تصادفی و ثبت شدت بیماری برای هر سنبله به صورت جداگانه و بر اساس درجه ۵-۰ تعیین گردید و نهایتاً با استفاده از فرمول‌های مربوطه، شدت بیماری و شاخص بیماری برای هر یک از ژنوتیپ‌ها محاسبه گردید.

شدت بیماری

در هر پلات ۱۰ سنبله اصلی به صورت تصادفی انتخاب و تعداد سنبلچه‌های آلووده در هر سنبله آلووده، شمارش و بر اساس فرمول و مقیاس زیر درجه‌بندی شدند.

نشان دهنده تنوع ژنتیکی بسیار بالای ژنوتیپ‌ها از نظر واکنش به بیماری‌های لکه برگی سپتوریابی و بادزدگی فوزاریومی سنبله بود (جدول ۱).

کمترین و بیشترین سرعت پیشرفت بیماری لکه برگی سپتوریابی به ترتیب در ژنوتیپ‌های شماره ۱۱۶ و ۱۱۳ مشاهده شد. دامنه تغییرات زیاد برای صفات مورد بررسی مشاهده شد.

جدول ۱- آماره‌های توصیفی مربوط به صفات مورد بررسی

Table 1. Descriptive statistics of the studied traits

اتحراف معیار	میانگین	حداکثر	حداقل	متغیر
۲۰/۷۴	۵۳/۲	(۱۱۷) ۱۰۰	(۹۲) ۰/۰	Dindex(F)
۲۱۰/۳۰	۳۶۹/۴	(۱۹) ۹۴۵	(۹۲) ۰/۰	AUDPC(F)
۲۰/۸۰	۵۸۵/۷	(۱۱۲) ۱۲۰-۹/۹	(۱۱۶) ۵۱/۸	AUDPC(S)
۷/۳۹	۱۲۵/۷	(۹۲) ۱۳۸	(۲۲) ۱۱۵/۰	Days to heading

شماره ژنوتیپ‌ها در داخل پرانتز آمده است.

جدول ۲- ضرایب همبستگی بین صفات در ژنوتیپ‌های گندم بهاره

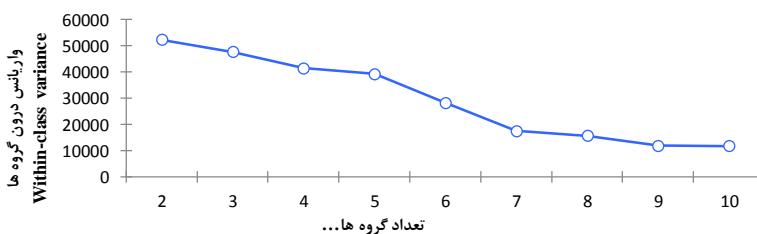
Table 2. Correlation coefficients of traits in spring wheat genotypes

Days to heading	AUDPC(S)	AUDPC(F)	Dindex(F)
		۱/۰۰	۱/۰۰
۱/۰۰	-۰/۰۸ ^{ns}	-۰/۰۴ ^{ns}	-۰/۰۷ ^{**}
		-۰/۰۵ ^{**}	-۰/۰۴ ^{**}

ns و **: به ترتیب غیرمعنی‌دار و معنی‌دار در سطح احتمال یک درصد می‌باشدند.

گیرند (۱۶). تجزیه خوشه‌ای در این پژوهش با هدف گروه‌بندی ژنوتیپ‌های مورد مطالعه از نظر صفات مورد بررسی انجام گردید. از میان روش‌ها و الگوریتم‌های مختلف برای تجزیه خوشه‌ای، روش UPGMA بهترین دندروگرام را از نظر گرافیکی و ضریب کوفتیک دارا بود. برای اینکه گروه‌های حاصل از برش دندروگرام دارای حداقل شباهت در درون گروه‌ها و حداقل تفاوت در بین گروه‌ها باشند از مقایسه واریانس درون گروه‌ها در حالت‌های مختلف برش دندروگرام استفاده شد (شکل ۱). نمودار روند نزول واریانس درون گروه‌ها با هدف ایجاد تعداد کلاستر کمتر در حالتی که برش دندروگرام ۷ کلاستر ایجاد کند را تایید کرد (شکل ۱). در این حالت ۸۰/۲۳ درصد از واریانس کل در بین گروه‌ها و تنها ۱۹/۷۷ درصد از واریانس کل در درون گروه‌ها وجود داشت. جدول تجزیه واریانس گروه‌ها نشان داد که در بین گروه‌ها از نظر صفات مورد بررسی تفاوت معنی‌داری وجود دارد (جدول ۳).

بررسی ۲۵۸ ژنوتیپ گندم زمستانه و بهاره در هلند طی چهار سال (Saur, 1991)، بررسی ۵۶۴ ژنوتیپ در فرانسه و غربالگری آنها نسبت به بیماری بادزدگی فوزاریومی سنبله (۳۵)، ارزیابی ۱۲۸ رقم گندم در هند (۵) و بررسی و ارزیابی بیش از ۳۰ هزار ژنوتیپ در شرایط مزرعه و آزمایشگاه طی سال‌های ۱۹۷۷ تا ۱۹۸۳ در چین مؤید آن است که تفاوت ژنتیکی فراوانی از نظر واکنش به درصد ظهور بیماری بادزدگی فوزاریومی سنبله و شدت بیماری و نهایتاً خسارت به محصول بین ژنوتیپ‌ها وجود دارد (۲۷، ۴۲). همچنین مليحی پور و همکاران (۲۸) ۳۰۵ ژنوتیپ گندم را در شرایط آلوگی مزرعه در ایستگاه‌های تحقیقات کشاورزی قراخیل و عراقی محله نسبت به بیماری بادزدگی فوزاریومی سنبله ارزیابی کردند و بیان کردند تنوع زیادی در بین ژنوتیپ‌ها از نظر مقاومت نسبت به این بیماری وجود دارد. هدف از تجزیه کلاستر شناسایی تعداد کمتری از گروه‌های است بطوریکه افرادی که دارای شباهت بیشتری با یکدیگر هستند در یک گروه قرار

شکل ۱- ارتباط بین برش دندروگرام در نقاط مختلف و واریانس درون گروه‌ها

Figure 1. The relationship between dendrogram cutting in different locations and the within-class variance

جدول ۳- تجزیه واریانس گروه‌ها در قالب طرح کاملاً تصادفی

Table 3. analysis of variance of groups in a completely randomized design

AUDPC(S)	AUDPC(F)	Dindex(F)	درجه آزادی	منبع تغییرات
۷۲۸۴۷۴/۳ ^{**}	۸۷۱۰۰۴/۷ ^{**}	۳۹۸۳/۵ ^{**}	۶	تیمار (گروه)
۱۱۶۴۶/۴	۵۵۸۴/۴	۲۷۲/۱	۱۲۵	اشتباہ

**: معنی‌دار در سطح احتمال ۱٪

۱۱۶، ۱۲۷ (لاین ۷) و رقم شاهد احسان واقع در گروه ۳ به هر دو بیماری مقاومت بالایی نشان دادند (جدول ۵). از این ژنتیپ‌ها می‌توان در برنامه‌های بهترادی به منظور تولید ارقام مقاوم، هرمبندی ژن‌ها، تلاقی‌های چندگانه و مرکب و تلاقی‌های برگشتی به منظور ایجاد مقاومت در ژنتیپ‌های با عملکرد بالا و حساس به بیماری استفاده کرد (۱۷).

مقایسه میانگین گروه‌ها با استفاده از آزمون دانکن نشان داد که از نظر مقاومت به فوزاریوم گروه ۳ و از نظر مقاومت به سپتoria گروه ۷ مقاوم‌ترین گروه‌ها بودند (جدول ۴). اما از نظر واکنش به هر دو بیماری گروه ۳ مقاوم‌ترین گروه بود (جدول ۴). ژنتیپ‌های شماره ۳ (هیرمند)، ۱۳، ۱۰، ۴۰ (قبوس)، ۳۸ (آفتاب)، ۴۰ (قبوس)، ۴۱ (پیشناز)، ۵۱، ۵۲ (شوش)، ۵۹ (پاستور)، ۶۴ (سپاهان)، ۸۷، ۹۷، ۹۵، ۹۲، ۹۹ (سپاهان)، ۱۱۰ (پاستور)، ۱۲۱، ۱۱۹، ۱۱۱، ۱۰۴، ۱۰۲، ۱۰۱، ۱۰۰، ۹۸، ۹۱، ۸۸، ۸۶، ۸۴، ۸۲، ۸۱، ۵۷، ۵۰، ۴۹، ۴۸، ۴۶، ۴۲، ۴۱، ۳۹، ۳۶، ۳۳، ۲۷، ۲۶، ۲۵، ۲۴، ۲۱، ۱۵، ۱۱، ۹، ۷، ۵، ۱ (جیگان) مقاوم‌ترین گروه بود.

جدول ۴- مقایسه میانگین گروه‌ها با استفاده از آزمون دانکن

Table 4. Comparison of groups average using Duncan test

صفات	گروه ۱	گروه ۲	گروه ۳	گروه ۴	گروه ۵	گروه ۶	گروه ۷
Dindex(F)	۴۲/۲	۶۲/۵	۳۳/۱	۴۶/۰	A	BC	۶۹/۳
AUDPC(F)	۱۸۷/۶	۵۳/۱	۱۳۵/۱	۱۷۱/۵	۸۷۱/۹	۵۳۷/۹	۴۴۹/۳
AUDPC(S)	۶۸۵/۹	۵۰۷/۱	۳۷۵/۶	۱۰۴/۸	۶۴۳/۸	۸۵۴/۹	۱۱۰/۲
	C	D	B	A	CD	BC	F

جدول ۵- گروه‌بندی ژنتیپ‌ها با استفاده از تجزیه کلاستر

Table 5. grouping of genotypes using cluster analysis

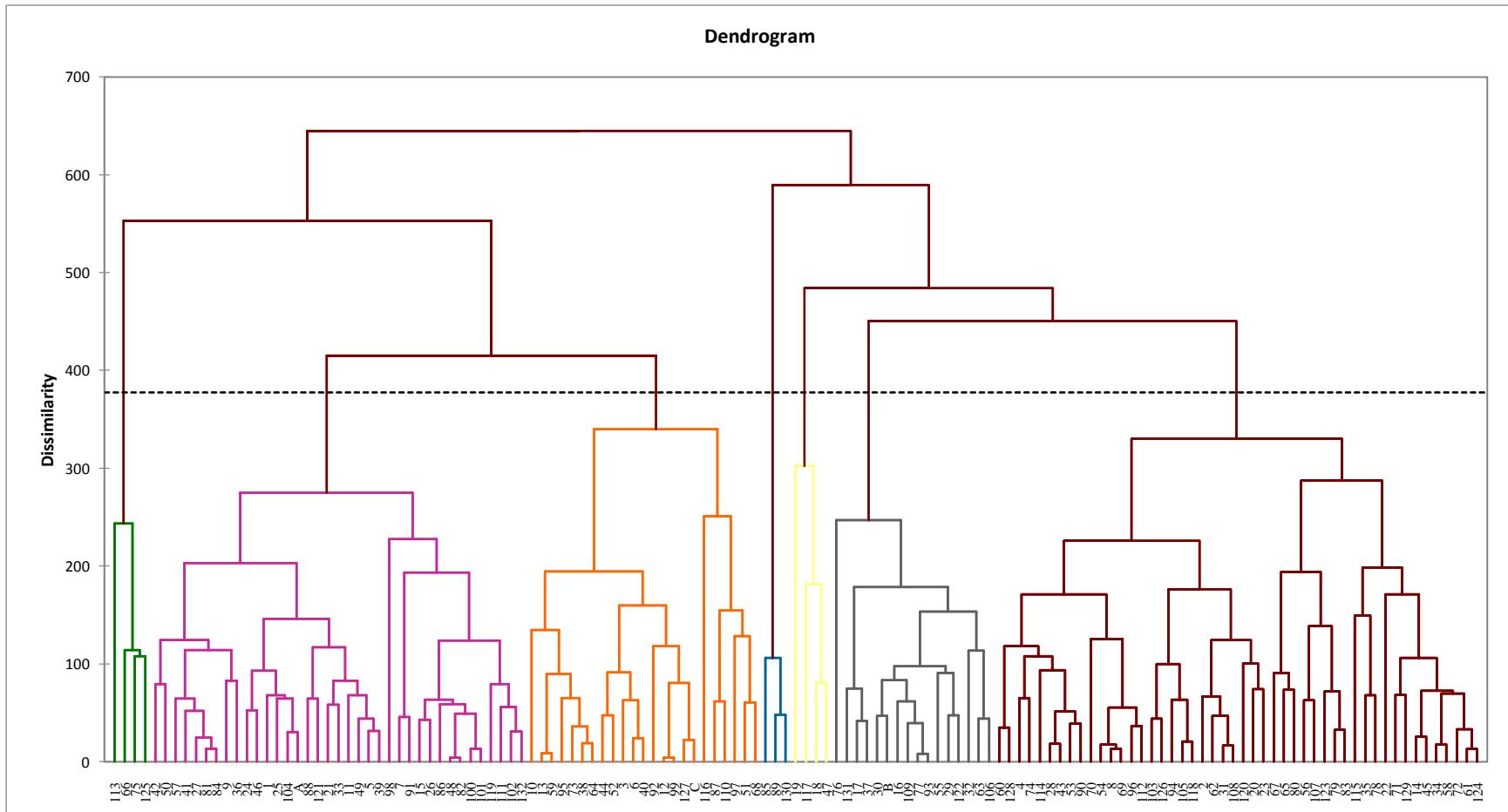
گروه	کد ژنتیپ
۱	۱۲۱، ۱۱۹، ۱۱۱، ۱۰۴، ۱۰۲، ۱۰۱، ۱۰۰، ۹۸، ۹۱، ۸۸، ۸۶، ۸۴، ۸۲، ۸۱، ۵۷، ۵۰، ۴۹، ۴۸، ۴۶، ۴۲، ۴۱، ۳۹، ۳۶، ۳۳، ۲۷، ۲۶، ۲۵، ۲۴، ۲۱، ۱۵، ۱۱، ۹، ۷، ۵، ۱
۲	۱۰۵، ۱۰۳، ۹۶، ۹۴، ۹۰، ۸۰، ۷۹، ۷۸، ۷۶، ۷۴، ۷۲، ۷۱، ۷۰، ۶۹، ۶۷، ۶۵، ۶۲، ۶۱، ۵۶، ۵۸، ۵۵، ۵۴، ۵۳، ۴۵، ۴۳، ۴۳، ۴۲، ۴۱، ۴۰، ۳۹، ۳۸، ۳۷، ۳۶، ۳۵، ۳۴، ۳۱، ۲۸، ۲۳، ۲۲، ۲۰، ۱۴، ۸، ۶، ۴، ۲
۳	۱۳۹، ۱۲۸، ۱۲۶، ۱۲۴، ۱۲۳، ۱۲۰، ۱۱۸، ۱۱۵، ۱۱۴، ۱۱۳، ۱۱۲، ۱۱۱، ۱۱۰، ۹۹، ۹۷، ۹۵، ۹۲، ۸۷، ۷۳، ۶۸، ۶۴، ۵۹، ۵۲، ۵۱، ۴۴، ۴۰، ۳۸، ۳۷، ۳۶، ۳۵، ۳۴، ۳۳، ۳۲، ۳۱، ۲۰، ۱۹، ۱۸، ۱۷، ۱۶
۴	B ۱۳۱، ۱۲۲، ۱۰۹، ۱۰۶، ۹۳، ۷۷، ۷۶، ۶۳، ۵۵، ۴۷، ۴۲، ۳۰، ۲۹، ۱۷، ۱۶
۵	۱۱۷، ۱۱۷، ۱۱۳، ۷۵، ۶۶
۶	۱۲۵
۷	۱۳۰، ۸۹، ۸۵

نمودند که ژنتیپ‌هایی که در شجره آنها والدینی همچون شانگ‌های، ونگ‌شوابی، کائوز، میلان و باباکس بود مقاومت بیشتری به بیماری بادزدگی فوزاریومی سنبله داشتند. ژنتیپ‌های شماره ۱۶ (ناز)، ۱۷ (ناز)، ۲۹ (۳۰ (رقم کریم)، ۳۲ (رسول)، ۳۷ (فلات)، ۶۳ (تجن)، ۷۶ (پارسی)، ۹۳، ۱۰۶ (نیشابور)، ۱۰۹ (سیستان)، ۱۲۲، ۱۳۱، که در گروه ۴ قرار گرفتند به هر دو بیماری حساسیت بالایی نشان دادند (جدول ۵). از تلاقی این ژنتیپ‌ها با ژنتیپ‌های گروه مقاوم می‌توان جمعیت‌هایی برای مکان‌یابی ژن‌های مقاومت ایجاد کرد (۳). با توجه به تنوع ژنتیکی بالایی مشاهده شده در مجموعه ژنتیپ‌های مورد مطالعه در این پژوهش می‌توان از آنها در برنامه‌های مکان‌یابی ارتباطی برای شناسایی ژن‌های مقاومت به بیماری‌های سپتoriaی برگی و بادزدگی فوزاریومی سنبله استفاده کرد (۲۰).

شکسته شدن مقاومت ژنتیپ‌های مقاوم گندم با توجه به تغییر در ساختار ژنتیکی عامل‌های بیماری باعث می‌شود که بهترادگران دائماً در میان منابع ژنتیکی به دنبال ژنتیپ‌های مقاوم به بیماری باشند. شناسایی منابع مقاومت به بیماری‌ها اولین گام در توسعه ارقام مقاوم به بیماری می‌باشد. در این پژوهش ژنتیپ‌هایی که در گروه ۳ قرار داشتند به هر دو بیماری سپتoriaی برگی و بادزدگی فوزاریومی سنبله مقاومت بالایی نشان دادند.

برادینگ و همکاران (۴) با بررسی واکنش چند رقم گندم حساس و مقاوم نسبت به جدایه‌های عامل بیماری لکه برگی سپتoriaیابی، رابطه ژن برای ژن را در مقاومت اختصاصی گندم و بیماری‌زایی Z. tritici مورد تایید قرار دادند. تنوع ژنتیکی و بیماری‌زایی این قارچ در کشور می‌تواند به دلیل وقوع تولید مثل جنسی فعل آن در مناطق مختلف باشد. با این که مقیاس-بندی بیماری به عنوان یکی از روش‌های ارزیابی بیماری لکه برگی سپتoriaیابی گندم مورد استفاده قرار گرفته است (۳۰). ولی تظاهر مقاومت تک ژنی به این بیماری همیشه به صورت قاطع و کیفی نبوده و در مواردی این نوع مقاومت به صورت کمی بروز می‌کند (۲۳). به همین دلیل بهتر است ارزیابی این بیماری به صورت کمی با محاسبه‌ی درصد پوشش پیکنیدی سطح برگ و استفاده از روش‌های آماری انجام شود (۸). پژوهشگران دیگری نیز بیان کردن که مقاومت به سپتoriaیابی برگی توسط چند ژن کنترل می‌شود (۳۷، ۴۳).

اعتباریان و ترابی (۱۲) تعداد ۳۱ ژنتیپ ایرانی، آمریکایی و چینی را در شرایط آبدگی مزرعه در ایستگاه قراخیل بررسی کردند و برخی ژنتیپ‌های مقاوم نسبت به قارچ فوزاریوم را شناسایی کردند. فروتن و همکاران (۱۸) ۷۱۷ ژنتیپ گندم را در شرایط مزرعه در ایستگاه تحقیقات کشاورزی قراخیل (قائمشهر) آزمایش کرده و توانستند ۱۸ ژنتیپ مقاوم نسبت به بیماری بادزدگی فوزاریومی سنبله شناسایی کنند. دهقان و ابراهیم نژاد (۱۰) با ارزیابی ژنتیپ‌های گندم بهاره گزارش

شکل ۲- دندروگرام ژنوتیپ‌ها از نظر صفات مورد بررسی
Figure 2. Dendrogram of genotypes based on studied traits

منابع

1. Abrinbana, M., J. Mozafari, M. Shams-bakhsh and R. Mehrabi. 2010. Genetic structure of *Mycosphaerella graminicola* populations in Iran. *Plant Pathology*, 59: 829-838.
2. Adhikari, T.B., B. Balaji, J. Breeden and S.B. Goodwin. 2007. Resistance of wheat to *Mycosphaerella graminicola* involve early and late peaks of gene expression. *Physiological and Molecular Plant Pathology*, 71: 55-68.
3. Adhikari, T.B., H. Wallwork and S.B. Goodwin. 2004. Microsatellite Markers Linked to the Stb2 and Stb3 Genes for Resistance to *Septoria tritici* Blotch in Wheat. *Crop Science*, 44: 1403-1411.
4. Brading, P.A., E.C.P. Verstappen, G.H.J. Kema and J.K.M. Brown. 2002. A gene- for- gene relationship between wheat and *Mycosphaerella graminicola*, the *Septoria tritici* blotch pathogen. *Phytopathology*, 92: 439-445.
5. Brahma, R.N. 1988. Evaluation of Indian wheat cultivars and Agropyron species for resistance to wheat scab caused by *Fusarium graminearum*. *Indian Phytopathology*, 41: 148-149.
6. Buerstmayr, H., B. Steiner, M. Lemmens and P. Ruckenbauer. 2000. Resistance to fusarium head blight in winter wheat: heritability and trait associations. *Crop Science*, 40: 1012-1018.
7. Campbell, C.L. and L.V. Modden. 1990. *Introduction to Plant Disease Epidemiology*. John Wiley and Sons, New York, 532 pp.
8. Chartrain, L., P.A. Brading, J.C. Makepeace and J.K.M. Brown. 2004. Sources of resistance to *Septoria tritici* blotch and implications for breeding. *Plant Pathology*, 53: 454-460.
9. Chen, P. 2016. Improvement of wheat *Fusarium* head blight (FHB) resistance in China. In: E.M. Del Ponte, G.C. Bergstrom, W. Pavan, A. Lazzaretti and J.M.C. Fernandes (Eds.), *Proceedings of the 5th International Symposium on Fusarium Head Blight*, 18 pp., Universidade de Passo Fundo, Passo Fundo, RS, Brazil.
10. Dehghan, M.A. and S. Ebrahim Nejad. 2016. Evaluation of Resistance and Damage of *Fusarium* Head Blight in wheat Promising and Advanced Genotypes in Hot and Humid Conditions in North of Iran. *Journal of Crop Breeding*, 8(20): 142-151 (In Persian).
11. Eslahi, M.R., N. Safaie, A. Saidi and M. Shams-Bakhsh. 2013. In vitro plant extract test for screening relative resistance of wheat cultivars against *Mycosphaerella graminicola*. *Journal of Agricultural Biotechnology*, 5(4): 1-15 (In Persian).
12. Etebarian, H.R. and M. Torabi. 1996. Studies on resistance of wheat cultivars to fusarium head blight. *Iranian Journal of Plant Pathology*, 32: 9-21 (In Persian).
13. Eyal, Z. 1999. The *Septoria tritici* and *Stagonospora nodorum* blotch diseases of wheat. *European Journal of Plant Pathology*, 105: 629-641.
14. Eyal, Z., A.L. Scharen, J.M. Prescott and, M. Van Ginkel. 1987. *The Septoria Disease of Wheat. Concepts and Methods of Disease Management*. Mexico, D. F. CIMMYT, 52 pp.
15. Fallahi Motlagh, S., R. Roohparvar, Sh. Kia and H. Zamanizadeh. 2015. Evaluation of resistance of some wheat cultivars and lines to *Septoria tritici* blotch at seedling and adult plant stages. *Seed and Plant*, 31: 509-529 (In Persian).
16. Farshadfar, E. 2006. *Multivariate Principles and Procedures of Statistics*. Razi University Press, 734 pp (In Persian).
17. Farsi, M. and A. Bagheri. 2010. *Principles of Plant Breeding*. 4th edn. Academic Center for Education, Culture and Research, Iran, 368 pp.
18. Foroutan, A., Z. Nategh, M. Olady and F. Rostami. 1995. Selection tolerant materials of wheat to scab in Mazandaran. In: *Proceedings of 12th Iranian Plant Protection Congress*, Karaj, Iran, 49 pp (In Persian).
19. Goodwin, S.B., S.B. M'barek, B. Dhillon, A.H. Wittenberg, C.F. Crane, J.K. Hane,... and J. Antoniw. 2011. Finished genome of the fungal wheat pathogen *Mycosphaerella graminicola* reveals dispensome structure, chromosome plasticity, and stealth pathogenesis. *PLoS Genetics*, 7(6): e1002070.
20. Goudemand, E., V. Laurent, L. Duchalais, S.M. Tabib Ghaffary, G.H.J. Kema, P. Lonnet, E. Margale and O. Robert, 2013. Association mapping and meta-analysis: two complementary approaches for the detection of reliable *Septoria tritici* blotch quantitative resistance in bread wheat (*Triticum aestivum* L.). *Molecular Breeding*, 32: 563-584.
21. Grieger, A., L. Lamari and A. Brule-Babel. 2005. Physiologic variation in *Mycosphaerella graminicola* from western Canada. *Canadian Journal of Plant Pathology*, 27: 71-77.
22. Juroszek, P. and A. von Tiedemann. 2015. Linking plant disease models to climate change scenarios to project future risks of crop diseases: a review. *Journal of Plant Diseases and Protection*, 122: 3-15.
23. Kema, G.H.J. 2012. New broad-spectrum resistance to *Septoria tritici* blotch derived from synthetic hexaploid wheat. *Theoretical and Applied Genetics*, 124: 125-142.
24. Kema, G.H.J., E.C.P. Verstappen, M. Todorova and C. Waalwijk. 1996. Successful crosses and molecular tetrad and progeny analyses demonstrate heterothallism in *Mycosphaerella graminicola*. *Current Genetics*, 30: 251-258.

25. Kia, SH., K. Rahnama, H. Soltanloo, V. Babaeizad and M.A. Aghajani. 2017. Identification of resistance sources to *Septoria tritici* Blotch with causal agent *Zymoseptoria tritici* in bread wheat genotypes. Journal of Agricultural Biotechnology, 10: 51-67 (In Persian).
26. Leslie, J.F. and B.A. Summerell. 2006. The Fusarium Laboratory Manual. Blackwell Publishing, New York, USA, 369 pp.
27. Lipps, P. 1996. Head blight or scab of small grains. Extention Fact Sheet, Ohio State University, 375 pp.
28. Malihipour, A., A. Saidi, A. Alizadeh, M.A. Dehghan and A.R. Foroutan. 2000. Evaluation of resistance of some spring wheat advanced lines and cultivars to *fusarium* head blight in Iran. In: Z. Bedo and L. Láng (Eds.), Proceedings of 6th International Wheat Conference, Budapest, Hungary, 184 pp.
29. McMullen, M., G. Bergstrom, E. De Wolf, R. Dill-Macky, D. Hershman, G. Shaner and D. Van Sanford. 2012. A unified effort to fight an enemy of wheat and barley: *fusarium* head blight. Plant Disease, 96: 1712-1728.
30. Mergoum, M., P.K. Singh, S. Ali, E.M. Elias, J.A. Anderson, K.D. Glover and T.B. Adhikari. 2007. Reaction of elite wheat genotypes from northern Great Plains to *Septoria* diseases. Plant Disease, 91: 1310-1315.
31. Mergoum, M., V. Harilal, P. Singh, T. Adhikari, A. Kumar, F. Ghavami and S. Kianian. 2013. Genetic analysis and mapping of seedling resistance to *Septoria tritici* blotch in 'Steele-ND'/'ND 735'bread wheat population. Cereal Research Communications, 41(2): 199-210.
32. Miedaner, T., A.N. Sieber, H. Desaint, H. Buerstmayr, C. Friedrich, H. Longin and T. Würschum. 2017. The potential of genomic-assisted breeding to improve fusarium head blight resistance in winter durum wheat. Plant breeding, DOI: 10.1111/pbr.12515.
33. Mohammad Beygi, A., R. Roohparvar and M. Torabi. 2014. Resistance sources in selected wheat genotypes to septoria leaf blotch disease. Seed and Plant Improvement Journal, 3: 605-621 (In Persian).
34. Nelson, P.E., T.A. Toussoun and W.O. Marasas. 1983. Fusarium Species, An Illustrated Manual for Identification. Pennsylvania State Univ. Press, University Park, 193 pp.
35. Parry, D.W., P. Jenkinson and L. Mcleod. 1995. *Fusarium* ear blight (Scab) in small grain cereals. Review of Plant Pathology, 44: 207-233.
36. Quaedvlieg, W., G. Kema, J. Groenewald, G. Verkley, S. Seifbarghi, M. Razavi, A.M. Gohari, R. Mehrabi and P. Crous. 2011. Zymoseptoria gen. nov: a new genus to accommodate *Septoria*- like species occurring on graminicolous hosts. Persoonia: Molecular phylogeny and Evolution of Fungi, 26(57).
37. Rosielle, A.A. and A.G.P. Brown. 1979. Inheritance, heritability and breeding behavior of three sources of resistance to *Septoria tritici* in wheat. Euphytica, 28: 385-392.
38. Saari, E.E. and J.M. Prescott. 1975. A scale for appraising the foliar intensity of wheat disease. Plant Disease, 59: 377-380.
39. Saur, L. 1991. Sources of resistance to head blight caused by *Fusarium* bread wheat and related species. Agronomy, 11: 535-541.
40. Snijders, C.H.A. 1990. *Fusarium* head blight and Mycotoxin contamination of wheat, A review. Netherlands Journal of Plant Pathology, 96: 187-198.
41. Taher Mazandarani, F., R. Mehrabi and M. Maleki. 2014. Effectiveness of Septoria tritici Blotch (Stb) Resistance Genes to Mycosphaerella graminicola Isolates Collected from Fars Province. Seed and Plant Improvment Journal, 30(3): 669-682 (In Persian).
42. Tuite, J., G. Shaner and R.G. Everson. 1990. Wheat scab in soft red winter wheat in Indiana in 1986 and its relation to some quality measurements. Plant Disease, 74: 595-962.
43. Vakili Bastam, SH., S.S. Ramezanpour, H. Soltanloo, S.H. Kia and M. Kalate. 2010. Estimation of combining abilities and heterosis of *Septoria tritici* blotch resistance in wheat genotypes. Australian Journal of Crop Science, 4(7): 480-484.
44. Villegas-Fernandez, A.M., J.C. Sillero and D. Rubiales. 2011. Screening faba bean for chocolate spot resistance: evaluation methods and effects of age of host tissue and temperature. European Journal of Plant Pathology, 132: 443-453.
45. Visconti, A. and M. Pascale. 2010. An overview on *fusarium* mycotoxins in the durum wheat pasta production chain. Cereal Chemistry, 87: 21-27.
46. Wegener, M. 1992. Optimierung von saatgutpillierungen mit mikrobiellen antagonisten zur biologischen biologischen bekämpfung von *Fusarium culmorum* (W. G. Smith) Sacc. In weizen. Diplomarbeit,Georg-August-Universitaet Göttingen, Göttingen, Germany.
47. Yarahmadi, S., Gh. Nematzade, H. Sabouri and H. Najafi Zarini. 2020. Relationships between Drought Stress Tolerance Indices and Their Use in Wheat Screening Programs. Journal of Crop Breeding, 12(33): 29-41 (In Persian).
48. Zamanizadeh, H.G. and E. Khorsandi. 1997. *Fusarium* species and mycotoxins in Mazandaran province. Plant Disease, 23: 31-37 (In Persian).

Evaluation of Resistance to *Zymoseptoria tritici* Blotch and *Fusarium* Head Blight in Some Genotypes of Bread Wheat

Masoumeh Kheirgoo¹, Naser Panjeke² and Fakhtak Taliey³

1- Ph. D. Student of Plant Pathology, Zabol University (Corresponding author: mkheirgoo@gmail.com)

2- Associate Professor, Zabol University

3- Assistant Professor, Gonbad Kavous University

Received: July 30, 2020

Accepted: September 20, 2020

Abstract

Using resistant cultivars is an effective method in management *Zymoseptoria tritici* Blotch and *Fusarium* Head Blight of wheat. This study was conducted to identify new sources of resistance to these diseases among a large number of Iranian cultivars and new wheat genotypes. The genotypes were cultivated in an augment design in the research farm of Aliabad Katoul Agricultural School. Artificial contamination of the genotypes were done using spreading infected leaves and inoculating with a pathogenic fungal spore suspension. Response of the genotypes to disease-causing were noted. Cluster analysis categorized genotypes into seven groups. Third and fourth groups were allocated as resistant and sensitive, respectively. Genotypes No 3 (Hirmand), 6, 10, 12, 13 (Golestan), 38 (Aftab), 40 (ghabous), 44 (Pishtaz), 51, 52 (shoosh), 59 (Pastor), 64, 68, 73 (Sepahan), 87, 92, 95, 97, 99, 110, 116, 127 (Line 7) and local check cultivar (Ehsan) were classified at group three (resistant). This group had the lowest area under the disease progress curve and showed high resistance to disease. Resistant genotypes identified in this study can be used in breeding programs for pyramiding resistance genes or using backcrossing method.

Keywords: *Fusarium* Head Blight, Genetic diversity, Resistance, Wheat, *Zymoseptoria tritici* blotch